

סיכויים לישראל

אמר ביסמרק: "מצביאים גדולים אינם שח" קני שחמת גדולים... אף-על-פי שהשחמת נחשב בשעתו למשחק צבאי, לא הצטיינו בו אנשים שכוחם גדול בשדה הקרב; ונפוליאון, שהיה חסיד גדול של משחק המלכים לא היה אלא שחמטאי בינוני. אלופי העולם היו תמיד אנשי-רוח ומשכילים הרחוקים ממלחמה. בי חוד הצטיינו במשחק יהודים, שמכולם הגי דיל לעשות עמנואל לאסקר, אלוף העולם משך 27 שנה. לאסקר הוגדר על-ידי מומחים כשחקן בעל תכסיסים יותר מאשר איש הל-כה. משחקו מלאהתחבולות ויכה אותו לא פעם בניצחון בקרבות בהם היה עליו, לפי חוקי ההלכה, להפסיד.

במועדון צרי-המידות שברחוב הירקון, תל-אביב, הנושא את שמו של לאסקר, הוזכר פנחס רוזן, למשלחת השחמט הישראלית, לפני צאתה לתחרויות אליפות העולם בהל-סינקי, כי הם נציגיו הרשמיים של העם אשר נתן לעולם יותר אלופים מכל אומה אחרת. בראש רשימות נבחרותיהן של ארצות רבות בולטים גם עתה שמות יהודיים מובהקים. חברי המשלחת שמעו את דברי שר המשפ-טים לשעבר כשעל שפחותיהם חיוך של ספ-קות; הם ידעו מה רב כוחם של מתנגדיהם, בכל זאת הבטיחו לא להגיע אחרונים, וזרו את חברים יוסף פורת שלפני 13 שנה הפתיע בכואנוס-איירס את פאבל קרס בגזולו ממנו חצי נקודה בתחרות האליפות.

אותו קרס הוא עתה הלוח הראשון" בי-משלחת הסובייטית, הנחשבת לחזקה בעולם, ואשר תבוריה האחרים הם: וסילי סמיסלוב, דוד בורנשטיין, ויצחק גלר.

לאחר הפתעה הראשונה: יציאת המש-לחת להלסינקי ללא מלחים, מאורע ללא תק-דים בחיי הספורט בארץ, נכונה לשחמטאים, בהגיעם לבירת פינלנד, הפתעה שנייה, פחות נעימה: הגורל יזמן אותה בבית אחד עם שתי המשלחות האחרות, של ברית-המועצות וזו של ארצות-הברית. בפקחות הראוייה ל-ציון מיוחד קיבל משה צירניאק, בעל הוחק הרב במשחקים בינלאומיים, את הלוח היש-ראלי הראשון, בעוד ד"ר מנחם אורן, אלוף ישראל, קיבל את הלוח השני בלבד. תכסיס זה הביא לתוצאות מיידיות. צירניאק חזר על מבצעו של פורת מלפני 13 שנה, השיג תיקו במשחקו עם קרס, לאחר קרב קשה שנמשך לסירוגין שלושה ימים והכיל תשעים מהל-כים. ד"ר אורן לא בייש את תואר אליפותו ועם סיום הקרב על הלוח השני גזל אף הוא חצי נקודה מניצג רוסייה מספר שניים, סמיסלוב. אולם מנדלבאום ואלוני, שני היש-ראלים הנותנים ניגפו, והקרב, שהיה לכל הדעות המעניין ביותר באליפות הלסינקי, נסתים לבסוף בתוצאות 1:3 לטובת ברית-המועצות.

לאחר עמידתה הנאה של משלחת ישראל מול הדוב הרוסי, נכנעה ללא מענה בפגיש-תה עם הנשר האמריקאי, יצאה בתיקו ממיפ-גשה עם פולין וניצחה את הולנד. בתחילת השבוע נראה שיש לשחמטאי ישראל סיכוי יים לתפוס את המקום השלישי בבית שלהם. להגיע בכך לסיבוב האחרון.

ספת מנה גדושה של מכות בכל הזדמנות. כיוון שעמד בדיבורו אין להאשים אותו, אחר שלא עזב את הארץ בצורה בלתי-חוקית. כיוון שכל שעשה היה שהודיע כי ברצונו לצאת את הארץ, לא היה הסיפור הלילי שלו, שזכה לכותרות עתונות, בגדר עבירה.

הווי שיטה אמריקאית

חיים מזרחי, עולה חדש מעיראק, הסתובב בחצרות ירושלים עם סלו, הציע מתוכו לכל המעוניינים חבילות קסנות של בוטנים, גר-עניים ושקדים. (מלוחים או מתוקים). ההכ-נסות מהעסק היו קצת פחות מבינוניות, ההת-חרות גדולה והסחורה יקרה. אולם כל זה נשתנה כאשר חיים המציא שיטה חדשה, הו-כית כי חוש הבינוס האמריקאי חדר גם למקצועות הנידחים ביותר בסולם המקצועות הישראלי.

קרבתות ההרעה יוסי ובתישבע הרצנשטיין חששות האם גברו

יושבי מספרת-פאר במרכז הבירה, שחיכו בתורם לחטיפות בעינים בשבועונים מצויי-רים, מצאו לפתע שקד מלוח אחד מונח לפני כסאו של כל אחד מהם. המחלק: חיים, ששובב במספרה, הניח שקד אחד בפני כל לקוח, בלא להוסיף מלה אחת. התוצאה: כאשר חיים עשה סיבוב שני בין הלקוחות, התבישו להחזיר לו את השקד או לאוכלו בלי לקנות שקדים נוספים. הרווח היה ברור. במקום חבילה אחת שהיתה נקנית במקרה הטוב ביותר לפי שיטת המכירה המיושנת קנו 12 מתכים-בתור-לחטיפות 12 חבילות במאה פרוטות החבילה. נענע מעשן סיגר עכה את ראשו תוך לעיסה קולנית של שקדים: "מי יודע היכן עוד גרע. העולים לומדים מהר מדי. בקרוב גם יעלו יותר. הם רק יבואו כתיירים ויחקו גם בזאת את האמריקאים!"

דרכי חיים הגרמני היה ירושלמי

משך יממה בדיוק היתה לישראל סנסציה. סוף סוף נתפש גרמני חי ושלם על אדמת ישראל. אף כי הגרמני היה רק בן 17, הרי בכל זאת תוקן מעט ממה שהוחזק בגעזי-ביקורו ההסוף של היילמר שאכט הנאצי. כותרות קידוש-לבנה ברוב העיתונים סיפרו על הרפתקאותיו של הגרמני הצעיר שהגיע ארצה וקראי העיתונים התרגשו על חופתו של הגרמני שלא מצא לעצמו ארץ מתאימה יותר לבקר בה, בדרך ההסתגנות האוירית, מאשר ישראל.

למחרת החדשה המעניינת קיבלה החדשה מקלחת קרה של עובדות. מדור טביעות האצ-בעות של המשטרה הפיץ את טביעות אצ-בעותיו של הגרמני בין תחנות המשטרה וכ-שהגיעו אלה לידיו של קצין חוקר ירושלמי צעיר בשם לבנברג, קפץ הלה מכסאו והכ-ריו: "אין אלה טביעותיו של מסתנן גרמני,

אסונות ההרעה המסתורית

קדוות ואבל ירדו לפני עשרה ימים על בית חיפאי אחד. משפחת הרצנשטיין, דיירת הבית שיכלה את שני בניה. פרץ הרצנשטיין בן 38, מנה מחלקה בחברת של ויוצא רוסייה ואשתו חייה, יוצאת בולגריה, איבדו את בתישבע חומת השער בת החמש וחצי ואת יוסי בן השלוש שדמה לאביו. סיבות מותם של הפעוטות היו לוטות במסתורין. שבת בבוקר כאשר המשפחה ישה לארוז-חתי-הבוקר הגישה האם, בין השאר, נקניק מטוגן שקיבלה מהקצב כמתנה החורשית. הילדים שלא היו אכלנים מטבעם טעמו מעט מן הנקניק החרוך וסלדו ממנו כשם שסלד ממנו אביהם. האם סיימה לבדה את המחצית האחת של הנקניק, נתנה את המחצית השניה לאחותה. אחר נסעה המשפחה לים ובערב שיחקו הילדים, עליונים כתמיד, עם הסב והי-כיתה ומאנו ללכת לישון עד שעה מאוחרת. "דבר רגיל בהחלט". בתכניתה של האם היה ללכת לים גם ביום הראשון, אולם כראותה כי יוסי מרגיש ברע (שלשול מלוח חום נמוך) הומינה את רופא המשפחה ש-הרגיעה וקבע כי ליוסי יש קלקול קיבה בל-בד ("דבר רגיל בהחלט לילד בגילו") אולם חששותיה של האם גברו כאשר חומו של יוסי עלה, היא קראה לרופא שני וכאשר גם הוא קבע כי כל מה שיש לעשות הוא לבקור את קיבת הפעוט לא התאפקה יותר, ובמיוחד אחר שיזי קיבל התכונות. היא הצועקה אמר בולנס והעבירה את הילד לבית-החולים, בו נקבע מצבו כמסוכן.

אותה שעה החלה גם בתישבע, שהיתה בריאה עד אז, מגלה סימני שלשול והיב. "לא צריך לבית-חולים". כשעלתה, למחרת, האם עמוסת-האגות וחסרת-השינה לבית-החולים חיכתה משך חמש שעות לדו"ח הרופא על מצב בנה ובאחת בצעירים נאמר לה קצרות: "עשינו כל מה שיכולנו, יוסי נפטר."

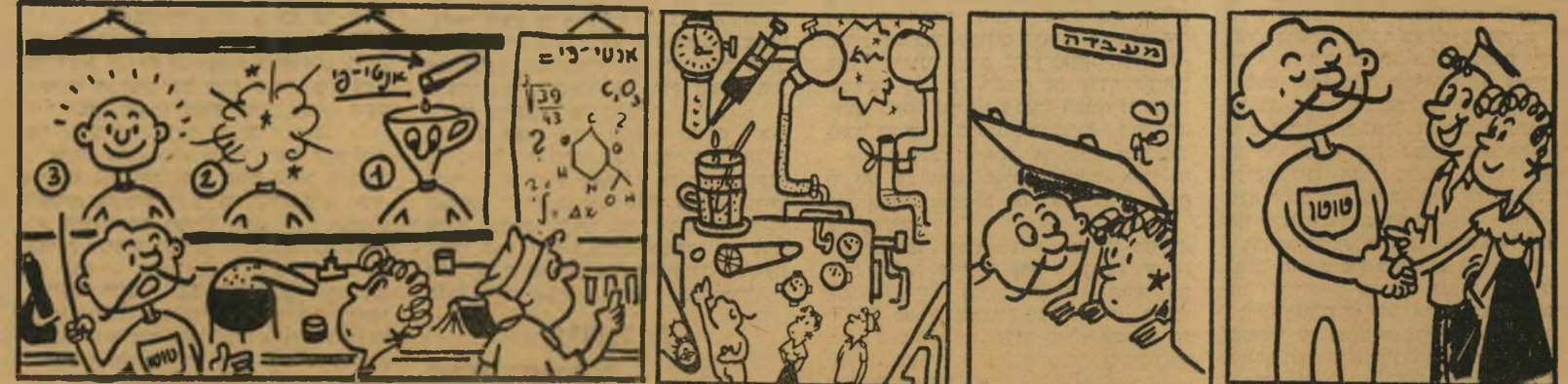
כשביקשה האם השכולה לקחת את בתי-שבע לבית-החולים סירבה הילדה, אמרה: "אמא, אין לי כבר חום ולא שלשול, לא צריך ללכת לבית-החולים". אך, לבסוף, נלקחה גם היא לבית-החולים ואחר חצות הלילה פקד אותה חום גבוה וקטלני, נטל ממנה את הכותה עד שמתה.

החקירה המקומית (הקיבות נשלחו לבדיקה מעבדתית בירושלים) לא העלתה דבר. לא ייתכן כי הנקניק הרעיל את הפעוטות כיוון שהאם ואחותה שאכלו את מרבית הנקניק לא נגעו כלל. ובמיוחד שהרעל — שגרם למות — היה חריף ביותר, למרות שלא ניתן לזיהוי.

אפשרות שניה שנדחתה: אכילה בשר מורעל שפקחים עירוניים חילקו לכלבים מצור רעים. אולם גם הנחה זו נדחתה, כיוון שה-פקחים לא היו באותו איזור בתקופה האחר-ונה ומלבד זה הם מקפידים על איתור חתיכות הבשר המורעלות באם הן אינן נאכלות על ידי הכלבים המועדמים להרעה.

השבוע ביום העשירי למותם המסתורי של שני הפעוטים היתה סיבת הרעלתם לוטה כחוסר ידיעה של גורמיה, כבימה הראשון.

הרפתקאות מצולמת ההוא

"אני בדרך הנכונה" קרא בהלהבנות. כל יום אני יכול עתה לגלות את ה... "ה... מה? שאלה רותי. "את האנטי-פ-י" אמר טוסו בלחש, כמעט בחדרת קודש. "התמיטה הכימית שתאפשר לנו להפוך שוב את הלולואים לבני-אדם. זה יהיה היום בו ייחתך גורל כל המפלגות!"

אף הוא, וזה הציג אותה למחתרת של המי-שוגעים. "הכיר את טוסו, אמר מוסקה, והציג לה אדם בעל ראש ושפם גדול. טוסו היה ראש המחלת של המשוגעים. הוא הזמין את רותי להיכנס למעבדתו. היה זה אולם עצום, גדוש ומלא מתקנים מסתוריים.

אחר שרותי התפוצצה, הגיעה לכוכב המרובע שם פגשה בנזע של אנשי-מפלגות שהיו להם רמקולים במקום ראשים. ראש מפלגת השטנים אנונימוס בלא אותה בבית המשוגעים, בו נמצאים בני הכוכב הרפקי טיבויים, שנמחו דהם ראשים כמעוות. שם פגשה רותי כמוטקה, איש נכבה שהתפוצץ